

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

confectione, seu constitutione dotis à muliere minore facta, diceretur peti per effectum statuti, & non per statutu, ut p Bal. in d. l. unica. in 2. notab. Ex quibus omnibus per dictis aperte constat, matrimonium in casu nostro fuisse contractu sine dote, nullaq; fuisse constituta dote tacite, siue expresse inter ipsum Antonium, & dicta Catherinam, ex quo sequitur, quod statutum supradictum loquens & disponens de dote, ut medietas dotis acquiratur marito, muliere præcedente absque liberis, non habebit locum in casu nostro: & id ad bona omnia dictæ Catherinæ, quoniam non dicitur esse dotalia, dicuntur ut & tanquam hæredes vocata ab intestato sorores ipsius, qui sunt proximiores agnate, quibus de iure hæreditas ab intestato defert, ut in auth. cessante. C. de legit. hæred. ubi si quis decedat absque liberis, & parentibus ab intestato, prima successio est fratribus, & sororibus utrinque coniunctis, sed si dicta Catherina decedisset ab intestato absque liberis, & ascendentibus solis relictis sororibus utrinque coniunctis, ergo ille sunt ad bona omnia, & ad totam hæreditatem suam, alijs exclusis, admittende, & præsertim exclusio in totum Antonio, qui nigore statuti non potest venire, seu capere partem dictorum bonorum, ex quo illa non sunt dotalia, ut supra declaravi: nec est potest venire tanquam vocata ad successione dictæ Catherinæ uxoris ab intestato, quoniam donec supersunt agnati, & cognati uxoris, maritus non vocatur ad successione suam, sed solus illis deficientibus, ut est text. in l. 1. C. ubi vir, & uxor. nisi essemus in casu auth. præterea. C. eo. tit. sed ipsi Catherinæ defunctæ ab intestato superstitibus fuerunt sorores utrinque coniunctæ, quæ sunt agnate, ut in l. iureconsultus. §. sunt. ff. de gradib. & in §. i. Instit. eod. nec sumus in casu d. auth. præterea. quoniam ille text. habet locum, quando prius ius prius esset egenus, & inops, ut ibi, qualis non est dictus Antonius, ergo &c. Et ita de iure est verissimum. Laus Deo.

S V M M A R I U M

- 1 Statutum de dote maritum lucranda, uxore defuncta in matrimonio sine liberis, est exorbitans, & correctorium.
- 2 Alienationem rerum suarum non esse ingenuis hominibus liberam est iniquum.
- 3 Dos est proprium mulieris patrimonium.
- 4 Legata filie pro dote sunt ipsius filie, ac ipsi, & non futuro marito acquiruntur.
- 5 Sponsalia non sunt verè, nec propriè matrimonium.
- 6 Extensio in exorbitantibus, & correctorijs in materia statutorum non fit de casu ad casum improprium, seu improprium.
- 7 Filia de sponsata non continetur sub statuto excludente filiam maritatem à successione patris.
- 8 Desponsata simpliciter non continetur sub statuto loquente de uxore marito præcedente sine liberis, & similibus verbis utente, quæ ad nuptiam potius per verba de præsentibus, quam ad sponsam per verbo de futuro adaptantur.
- 9 Uxor, & mariti appellatio solum coniuges per verba de præsentibus, non autem illos, inter quos solum sponsalia de futuro interveniunt, comprehendit.
- 10 Matrimonium præsumptum improprie, & secundum quid, non autem verum, nec simpliciter dicitur, quando post sponsalia de futuro sequuta sunt simpliciter copula carnalis, licet sit matrimonium non indissolubile.
- 11 In statutis exorbitantibus, correctorijs, & odiosis, & quæ rationi iuris naturalis, & gentium adversantur, verba sunt verè, & propriè, ac absque alterius præiudicio intelligenda.
- 12 Matrimonij veri, & matrimonij præsumpti multiplex differentia.
- 13 Carnalis copula sponsalia de futuro subsequuta quoad quos effectus matrimonium præsumptum inducat.
- 14 In matrimonio putativo dos, & mulier in quibus sit privilegiata, & in quibus non.
- 15 Matrimonium ex verbis enunciatis instrumenti inter aliquos contractum præsumi, quoad quos effectus procedat.
- 16 Mentem, & rationem legis expressam, & si non est expressa, eam

quæ est naturalis, & communiter, ac naturaliter probari potest, servare, & à verbis legis recedere debemus.

- 17 Lex constat ex verbis, & mente, seu ratione, & ratio verbis est præferenda.
- 18 Ratio legis non expressa quomodo conciliari debeat.
- 19 Statuti lucrum dotis marito deferentis uxore sine liberis præcedente, quæ sit ratio.
- 20 Vir, & uxor quoad affectum, & reliquias coniugij ad impavia iudicari non debent.
- 21 Ratio finalis dispositionis attendenda, ut ab ea omnis dispositio reguletur, & illa cessante, seu vigente, cesset, seu vigeat dispositio.
- 22 Sponsa ad domum sponsi traducta, post sponsalia de futuro contracta, carnalis copula subsequuta præsumitur, & matrimonium præsumptum contractum censetur.
- 23 Matrimonium præsumptum non dicitur, ubicunque sponsa per verba de futuro clam, & furtive, item quæ esset minor duodecimo anno ad domum sponsi traducta fuisset.
- 24 Matrimonium ex simplici traditione sponse de futuro ad domum sponsi non præsumitur, & quid aliud requiratur.
- 25 Statutum de lucro dotis uxore præcedente quando in matrimonio solum per verba de præsentibus contracto, & carnali copula, non consumato locum habeat, & quando etiam copula consumationem requiratur.
- 26 Matrimonium saltem quoad ecclesiam triumphantem non dicitur, nisi post corporalem coniunctionem perfectam.
- 27 Maritus non subsumens onera matrimonij, & expensas nuptiales fructus dotis lucrari non debet. & nu. 51.
- 28 Nec lucrum dotis ex dispositione statuti, & nu. 51.
- 29 Mulier, cui fuit à patre aliquid pro dote relictum, matrimonium potest contrahendo censetur marito suo dotem sibi in testamento relictam constituisse. Contra, nu. 52. & nu. 56. ubi declaratur.
- 30 Mulier, quæ primo viro dotem dedit, seu promisit, illoque mortuo simpliciter secundo nulla dotis mentione facta nupsit, eandem dotem secundo viro dedisse, seu promisisse censetur.
- 31 Etiam si primum matrimonium fuisset putativum, & invalidum.
- 32 Filia, cui à patre aliquid pro dote ante nuptias fuit relictum, dicitur dotata, & ante matrimonium contractum, si petat, tenetur cavere de nubendo, & convertendo relictum in dotem pro futuro matrimonio, & quoad quos effectus dicatur dotata, & quoad quos non, num. 49. & num. 56.
- Et quando dicta cautio sit præstanda, nu. 57.
- 33 Filia quando dicatur dotata adeo, quod sub statuto loquente de filia dotata comprehendatur.
- 34 Dos legata filie saltem dos præsumpta sequuto matrimonio dicitur.
- 35 Copula, & coniugij, & concursu omnium copulatorum requirit, adeo quod oratio copulata in uno ex copulatis falsa in totum falsa reddatur.
- 36 Statutum de lucrando dotem requirit casum verum in statuto expressum, & cum omnibus qualitatibus suis.
- 37 Statutum de lucrando dotem in recompensationem onerum, & expensarum matrimonij de quibus oneribus, & expensis intelligatur.
- 38 Expensarum, seu onerum appellatione de quibus intelligatur.
- 39 Modicum non consideratur in ijs, quæ contra ius cõe, & regulare conceduntur.
- 40 Modicitas, & magnitudo quomodo consideretur.
- 41 Recompensatio cadit inter equalia, non autem inter inæqualia.
- 42 Statutum de lucro dotis an locum habeat in dote mulieri ante contractum matrimonium legata, si matrimonium postea nulla de ea mentione facta contractum fuerit. & nu. 46.
- 43 Mulier simpliciter nulla dotis mentione facta matrimonium contrahendo non censetur dotem marito dedisse, aut constituisse, et si dos ei fuisset à patre, aut ab alio relictæ, vel aliter constituta, nisi essemus in secundo matrimonio, et in primo dos marito fuisset constituta.
- 44 Statutum de lucro dotis quando in dote præsumpta locum habeat, & quando non.
- 45 Dos ante matrimonium à patre filie maxime pupillæ in testamento legata, nullo ad generum respectu habito, dos esse, & dici non potest.
- 46 Dos filie ante matrimonium à patre legata non potest dici futuro marito constituta, & cui actio ad illam competat, etiam si nomine filie genero legata fuisset. & nu. 52.
- 47 Et quando gener ad talem dotem agere possit. & nu. 52.

- 49 Filia, cui simpliciter dos ante matrimonium fuit legata, quare dicatur dotata quoad effectum, ut excludatur à successione ex statuto excludente filiam dotatā, sed non quoad effectum, ut maritus dotem ex statuto loquente de lucro dotis lucratur. & n. 56.
- 50 Statutu excludens filiam dotatā p masculos dicitur esse favorabile.
- 51 Maritus facilius fructus dotis, quā dotē, vel illius partē lucratur.
- 52 Dos legata filie, sequuto postea matrimonio, non dicitur tacite marito constituta, seu promissa.
- 53 Secus si filia marito actionem ad illam cessisset.
- 54 Mulier minor simpliciter matrimonium contrahens dotem tacite constituisse, aut promississe dici non potest.
- 55 Dos semel à muliere pro matrimonio expresse destinata, & constituta semper sic destinata, & constituta remanet, & ad omne subsequens matrimonium transit.
- 56 Dos quando tacite à muliere marito constituta, seu promissa censetur, & quando non, ut statutum de lucro dotis locum in ea habeat, vel non.
- 57 Heredibus duobus institutis, si unus testatori præcedat, alter est heres infolidum, ac si solus heres fuisset institutus, & ipsi ad eum etiam invito pars alterius accrescit.
- 60 Legatum factum heredi, qui solus est heres, est nullum, atque inutile.
- 61 Secus in legato facto uni ex pluribus heredibus.

E P I T O M E.

STATUTVM de dote per maritum lucranda, uxore prædefuncta in matrimonio sine liberis, non habet locum, si ea decedat in sponsalibus tantum per uerba de futuro contractis.

Nec si post sponsalia fuerit carnalis copula sequuta, aut sponsa ad domum sponsi traducta, maxime clā, & furtiue, & non in forma nuptiali. Et tanto magis si tunc ea minor duodecimo anno fuisset.

Idem si matrimonium simpliciter per uerba de presenti contractum fuisset, nec carnalis copula sequuta foret.

Statutum deferens marito lucrum dotis, vxore præcedente in matrimonio sine liberis propter onera, & expensas, quæ, & quas tempore nuptiarum, & in matrimonio passus fuit, ad hoc, ut locū hēat, quas expensas, & q onera maritus fecisset, & substituisse debuit, etiam quando matrimonium per uerba de presenti contractum, & carnali copula consummatum fuit.

Statutum prædictum de lucro dotis locum non habet in dote à patre ante matrimonium relicta filie, q postea simpliciter, nulla dotis mentione facta, matrimonium contraxit, etiam si per uerba de presenti matrimonium contractum, & carnali copula consummatum fuisset.

CONSILIVM XL.

REM non lenem aggredior: Diana pupilla, cui à patre tria millia pro dote, & dotis nomine legata fuerūt, sponsalia cū filio domini Francisci Musconi contraxit, nulla illi dote constituta: dicto sponso defuncto, ipsa adhuc in ætate minori, uel fortè pupillari constituta, cum domino Hercule de Castaldis sponsalia contraxit, & effecta pubes, anno sue ætatis decimotertio nondum perfectō suo prius condito testō, in quo matrem instituit heredem, vitam cū morte cōmutauit: dominus Hercules prædictus medietatē trium millium, ut supra, legatorum uirtute statuti Mantuæ sub rubrica de dote per maritum lucranda, uxore defuncta in matrimonio sine liberis, in 2. vol. cōsequi desiderat, matrē heredem institutam conueniendo: Queritur, quid iuris. Et qm facti contingentia nō satis clarè proponit, iō ne res indiscussa remaneat, quinque tractanda esse existimaui. Primum, si matrimonium non sit uerbis de presenti, sed de futuro contractum, an dictum statutum de lucro dotis locum sibi uendicet. Secundū,

quid si post sponsalia de futuro sequuta fuerit cōstitutio corporum. Tertium, quid iuris, si post sponsalia iusmodi ad domum uiri traducta Diana decesserit supra. Quartum, qm per uerba de presenti simpliciter matrimonium contractum fuisset. Quintum, qm ultra uerba de presenti esset contractum, et carnali copula confirmatum. ¶ Quoad primum concludendum, se arbitror, prædictum statutum in casu proposito cum non habere, qm cum loquatur de matrimonio ut in rubro, & nigro, & fit exorbitans, & corrector ut oēs scribentes attestantur, ut uoluit Bal. in l. 2. C. de dot. promiss. & in l. 1. C. de condit. ob caus. in 4. op. sitio. quia mulieribus sine liberis decedentibus aut liberam testandi, ac disponendi de patrimonio facultatē, quod est ualde odiosum, ut in l. 1. C. de fac. sanct. eccles. l. in re mandata. C. manda. & nihil tamen ueniens sit acquiriti naturali, q uoluntatem domo uolentis res suas in alium transferre ratam habent per traditionē. Insti. de rerum diuis. & iniquum si genus hominibus non esse liberam rerum suarum alienationem, ut in l. non usq. ff. si à paren. quis sit manum. & dos sit patrimonium proprium mulieris. l. pomponius philadelphus. ff. fami. herciscu. l. 3. & gl. in §. sed utrū. ff. de minorib. Et legata filie pro te sint ipsius filie, ac sibi, & non futuro marito acquirantur. l. titio cētum. §. fin. ff. de conditio. & de demoi. l. cum pater. ff. de iure dotiū. immō & legatū pro te ipsi genero nomine filie ipsi filie acquiratur, & beatur. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. sequi ex his, q statutum huiusmodi extendi non debet ad eum, quando mulier non decessisset in matrimonio, sed in sponsalibus per uerba de futuro contractis.

¶ Sponsalia non sunt uerē, nec propriè matrimonium ut ex uerbis rub. de sponsalib. & matrimoniis apparet, & in l. sponsalia. & in l. in sponsalibus. eod. tit. iun. not. in rub. ff. de iur. & fac. ignorā. ¶ In exorbitantibus autem, & correctorijs non fit extensio in materia tutorem de casu ad casum impropriū, seu improprium. c. in nostra de iniur. & dam. dat. l. 3. §. hæc uerba. ff. de neg. gestis. l. cum quidam. ff. de liber. & post. gl. & Bal. in l. fin. C. de in ius uocā. & ita cōcluditur in d. l. 2. C. de dot. promiss. Et bene ¶ inferuit doctrina Abb. in rub. extra de sponsalib. ubi sub statuto extendente filiam maritam à successione patris, & cōtinetur filia desponsata, quia sumus in exorbitantibus, & in quibus de odio filie agitur, secus, si de uxore, ut per Cyn. & alios in l. non sine. C. de bonis liber. iunctis uerbis Abb. in d. rub. Hoc idē uerū etiam ex alijs uerbis dicti statuti, ibi defuncta sine liberis communibus, & c. quæ adaptantur ad nuptias per uerba de presenti, ad not. per Bartolū in l. 1. ff. de suis, & legit. hered. & ex illis uerbis vxor postq fuerit in domum traducta, seu cum eadē uir concubuerit, non fuerit in domū traducta, matrimonium sine carnali copula cōsummatū, & in matrimonio defuncta sine liberis: q uerba cū referantur ad illā, q iam uir esset, sequitur, ut ex infra dicendis etiam apparebit, sponsa per uerba de futuro non conueniunt, quia non queniūt uerba legis, nec illius queniūt dispositi iuribus vulgaribus. Et hæc opinio sequitur est Bal. in l. deo nobis. in prin. in 2. col. C. de epis. & cler. uoluit Bal. Nouell. in tract. dotis, in 1. parte in uerba hæctenus, & c. ubi sed dubiū est, qui dicit, hoc esse statutum, per textum in l. 1. C. de cōdi. ob caus. sub prebitatum, per textum in l. 1. C. de cōdi. ob caus. sub prebitatum, de lucrando dotem non habet effectum, quando matrimonium non esset contractum, uel nullum. Corroborantur pmissa ex ijs, q plenè in hac materia ponit Salicet. in l. cū te. C. de donation. ante nuptias fundādo se in illis uerbis statuti, si uxor marito fuerit sine liberis, quæ propriè loquendo cōueniunt

per uerba de presenti, & carnaliter cognita, non aut simpliciter desponsata, ut supra, & colligitur ex not. per Alex. & Modernos in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. & per Imol. in c. raynutius. extra de testamē. in materia compendiosa: & quia uxoris, & mariti appellatio, de qua in dicto statuto, comprehendit coniuges per uerba de presenti, non aut illos, inter quos solum sponsalia de futuro interuenerunt, uxor. n. ab ungen do, quia olim ungi solebant: unde per sacramentum matrimonii perfecti representatur Christus, & eccle sia triumphans, ad tradita per gl. in c. debitum. extra de bigamis. & per Salic. in d. l. cum te. & matrimonium quoad sacramentum perfici de coniunctione animo rui de presenti, ac et corpori, ut ibi, & faciunt not. per Bald. in additio. ad Spec. in tit. de sponsalib. circa medium, dictum; est matrimonium, quasi matris munus, uel mater osum, & maritus, quasi maris ritus, ut per Paul. de Cast. in cons. 121. & cum maritus, & uxor sint correlatiua, sicut uxor proprie dicitur, quae per uerba de presenti dicitur, similiter maritus. Et ideo statutum praedictum, quod loquitur de matrimonio, & de marito, & uxore, quod si liberis decessit, non potest, nec debet intelligi de sponsalibus, nec de illa, quae ante matrimonium contractum per uerba de presenti decessit, quod quidem, ut inquit Bal. Nouell. & supra retuli, est indubitatum. Et faciunt, quae habentur per Bald. in l. certum. in 4. col. vers. sequitur uidere. de bono. poss. unde uir, & uxor. C. unde legitur. & per Bal. & alios in l. 1. in 2. quaest. C. unde uir, & uxor. ¶ Venio ad secundum, quod post sponsalia de futuro sequuta fuit simpliciter copula carnalis, utrum statutum praedictum locum habeat, & quatenus illud dicatur esse matrimonium indissolubile, cui omnino standum sit, etiam si postea cum alio per uerba de presenti contraheretur, tamen non de uero, sed praesumptum matrimonium, ut est text. in c. is, qui fide. & ibi habetur extra de sponsalibus. in c. ueniens. l. 2. cum gl. eo. tit. & in c. de illis. extra de cond. appof. & ubique per Abb. Ant. & alios quo fit, ut non simpliciter dicatur esse matrimonium, sed secundum quid, uidelicet matrimonium praesumptum: ergo improprie saltem quo ad alios effectus, quod uero nunc coniunctionis, & essentiae, seu federis, quia non est proprie tale, quod est tale secundum quid, & non simpliciter. l. hoc legatum. ff. de leg. 3. l. 1. & 2. C. de patribus, qui fil. distinx. Bart. in l. si maritus. §. legis iulia. ff. de adulter. & ideo cum statutum, de quo agitur, sit exorbitans, correctorium, & odiosum, ut dictum fuit, & simpliciter de matrimonio loquatur, debet intelligi de eo, quod est uerum, & proprie matrimonium, non aut de improprio, quale est matrimonium praesumptum, quia in statutis exorbitantibus, correctoriis, & odiosis, & quae rationi iuris naturalis, & gentium aduersantur, uerba sunt uere, & proprie intelligenda, iuribus vulgaribus. Bald. in l. contractus. in 2. col. C. de fid. instr. & absque alterius praedictio, ut in c. cum dilectus. extra de consuetud. & si diuersitas inter uerum, & praesumptum matrimonium multiplex considerari potest, quia uero statum est in utroque foro, praesumptum aut necessario in foro animae stari non debet, ut in c. tua nos. extra de sponsalibus. Praeterea in praesumptum deficit forma coniugii contrahendi, & aliquando uera substantia coniugalitatis contractus, hoc est consensus, cuius loco interuenit factum ipsum, de quo in d. c. is qui. & est text. cum glo. fin. in finalibus uerbis in d. c. tua nos. sed in uero non, alias non diceretur uerum matrimonium, nec illi standum esset. l. nuptias. ff. de reg. iur. d. c. de illis. ibi, nisi consensus de presenti, aut carnalis commixtio subsequuta. & in d. c. is, qui fide. Et ideo dici potest, quod carnalis copula, quae sponsalia de futuro subsequitur, introducit matrimonium praesumptum in foro iudiciali quoad effectum intrinsecum

irreuocabilis federis, sicut uerum matrimonium. d. c. is qui. d. c. tua nos. & d. cap. ueniens. sed non quoad alios effectus extrinsecos matrimonii, nisi ad mulieris, & eius dotis fauorem. argum. tex. cum ibi not. in l. si cum dotem. in fi. ff. sol. matr. iuncta l. 1. C. de cond. ob caus. ubi in matrimonio putatio licet dos, & mulier sit multum priuilegiata in concernentibus eius fauore, non tamen quoad hoc, ut pactum de lucrando dotem effectum habeat. Faciunt etiam not. per Doct. & Felin. qui post Ant. de But. per multas locorum sedes exemplificat. in c. illud. in 2. col. in vers. secundo not. extra de praesumptio. ubi si enunciatum sit in instrumento matrimonium inter aliquos fuisse contractum, ex hoc matrimonium praesumitur, ut ibi in glo. cui scribentes adherent, sed non quoad omnes effectus matrimonii, at solum quoad illud substatendum, & conseruandum, ut ibi per do. Ant. ¶ Accedat ad haec, quod non solum debemus a uerbis legis recedere, & seruare mentem, ubi mens est expressa, sed etiam ubi mens, seu ratio non est in lege expressa, dummodo illa ratio praefinita sit naturalis, & cōiter ac naturaliter probari possit, per similem rationem, per quam etiam si lex non esset, primum imaginari posset, ut notabiliter probat in l. scire oportet. ff. de excusa. tuto. ibi, sed & si maxime uerba legis hunc haberent sensum, mens tamen legis lata aliud uult, & ibi, cuius fidem sufficit firmare ex ipsa naturali iustitia; ad idem. l. mulier. iuncta glo. ff. sol. matr. ubi mens per uerba ipsius legis coniecturatur. c. de intelligentia. de uerb. sig. c. melchior. l. 1. q. 1. ¶ confat. n. lex ex uerbis, & mente, sicut homo ex anima, & corpore. c. erit aut lex. 4. dist. Doc. in c. 1. de consit. & uerba se habent, ut corpus, & tanquam superficies, ratio aut, seu mens se habet, ut spiritus & anima, & ideo ratio uerbis est preferenda, sicut anima corpori praefertur. arg. c. solita. de maio. & obed. iuncto c. precipimus. l. 2. q. 1. ¶ ad coniecturandam autem rationem legis, ubi non est expressa, debemus coniecturare, propter quid uir sapiens fecisset, seu motus fuisset, cum talis censetur legislator, & indicibus, doctoribusque data fuerit potestas iura interpretandi, & legis mentem, ac rationem excogitandi. l. unica. C. de professio. qui in ciuita. Constantinop. lib. 12. Inno. in c. cum speciali. de appella. ¶ Ratio aut, cur statutum marito lucrū huiusmodi deferat, non potest dici, quod fuerit affectus coniugii, seu reliquae sponsalium, aut matrimonii, quoniam pari ratione statum tale lucrū donationis propter nuptias porrexisset uxori marito praecedente, cum in utroque idem affectus praesumatur, & dicantur eadem reliquae superesse, nec non equalitas inter dotem, & donationem propter nuptias sit seruanda, ut in auth. uxore. C. de secund. nupt. auth. equalitas. C. de pact. conuen. ubi casus, & si uir, & uxor quoad affectum, & reliquias coniugii ad imparia iudicari non debent. c. gaudemus. extra de diuor. c. si. de dona. inter uir. & uxor. l. ult. §. penul. C. de dona. ante nupt. Nec coniecturari potest, ratione talis lucris fuisse, quod uir sit caput mulieris, quod idem foret in casu d. auth. uxore. & d. auth. equalitas. & d. l. si. cuius tamen primum ibi habetur, & arg. eorum, quae traduntur in d. l. Deo nobis. C. de episco. & clerici. Ratio ergo erit, quia nullā meliorem coniecturare possumus, uidelicet iactura, & danum sumptuum, & expensarum, quas passus fuit maritus in ornamentis, uestibus, conuiuuiis, muneribus, & in apparatu festiuitatis nuptiarum. Quae ratio non est cōis mulieri, sed est solius uiri, & fere ab omnibus Doct. tanquam sola, & unica in proposito consideratur, & praeterea in l. si cum dotem. in fi. ubi dicitur, & alij. ff. solu. matr. & omissa haberi debe. pro expressa. argum. l. 2. ff. de liber. & posthumi. Et hanc rationem solum in indiuiduo considerat d. 21. cum statutum ciuitatis Mantuae, quod tanquam finalis

finalis statuti, ex quo est in eo expre ssa, iuxta ea, quæ uoluit Bar. in l. i. ff. de donat. est attendenda, & ab ea ois dispositio regulanda, & illa cessante, debet statuti dispositio cessare. l. adigere. §. quauis. ff. de iur. patro. c. cum cessante. cū materia. de appel. & quoties illa uiget, & locū habet, utiq; debet statuti dispositio uigere. l. illud. ad legem aquil. & ad effectū huius lucri cōsequendi satis nō esset, maritū aliquas modicas expēsas fecisse, quia de illis non curatur, nec consideratio habetur. l. scio. ff. de in integ. restit. & not. in c. i. eod. tit. cum si. & hæc ferē omnia sunt de capite, & mente Abb. in cons. i. in i. uol. At in casu occurrenti, & si dici posset post sponsalia de futuro sequutā fuisse copulā, tñ ex quo asserit maritus Dianæ expēsas, & sumptus magnos nuptiales, de qbus supra, passus nō fuit, nō erit dignus lucro, qđ a statuto deservit. Et hæc cōsideratio seruit etiam ijs, quæ infra in sequentibus dubiis dicentur, & p̄cipuē in quarto, in quo plura sunt dicenda, q̄ ad conclusionē traditā in presenti discussione adaptari possunt. ¶ Et ex p̄dictis infero ad conclusionē tertij dubij, quo queritur, si post sponsalia de futuro Diana ad domum dicti do. Herculis traducta fuisset, & in decimo tertio anno, ut supra prædecessisset, an statutū p̄dictum locum habere debeat. Nā ex quo p̄sumeretur carnalis copula subsequuta, & sic p̄sumptū cēseretur matrimonium p̄dictū, ut per Bart. in l. cū fuerit. ff. de cond. & demon. per tex. in l. ea, quæ. ff. ad municip. in l. denique. ff. de ritu nupt. l. scia. ff. de dona. inter uir. & uxor. not. in d. l. nuptias. ff. de regu. iur. glo. & scriben. in l. cū te. C. de dona. ante nuptias. ubi Iacob. de Aren. infertur, qđ statutū de lucro dotis muliere, seu uxore decedente in matrimonio locum habere nō debet, per ea, quæ supra proximiori loco sunt dicta. Et t̄ tanto magis hoc uerificat, si sponsa per uerba de futuro ad domū clam, & furtiuē, non aut in forma nuptiali, sed sine nuptiarū festiuitate traducta fuisset. arg. l. scimus. C. de nupt. & est de mente Imol. in l. cui fuerit. ff. de cond. & demon. ibi, si tāquam uxore, & ibi publicē transductā ad domū. & est tex. cum glo. in l. ea, quæ. la. 2. ff. ad municip. l. mulierem. cum l. seq. & ubiq; glo. ff. de ritu nuptia. iuncto c. 2. de clandest. desponsa. idem si mulier sponsa minor erat, & inhabitans ad p̄hendendum matrimonium, iuxta tex. in c. 2. ibiq; not. extra de desponsa. impube. eo tēpore, quo ad domū sponsi traducta fuit. l. hæc cōditio. §. i. ff. de cond. & demon. l. quod pupillæ. ff. qñ dies lega. ced. ibi, quia uideri non pōt nuptia, quæ uirū pati nō potest, propterea quia sit pupilla, ut ibi colligitur, sed Diana eo tempore, quo fuit ad domum do. Herculis traducta, non fuit apta uiro, q̄a minor duodecimo anno: itē clam, & furtiuē, & fortē uiolenter traducta fuit, ergo ex tali traductione nō pōt dici p̄sumptū matrimonium, & p̄nr non poterit statutū p̄dictū locum habere. Præterea si in casu, quo fuit p̄sumptū matrimonium ex uera copula carnali subsequuta p̄dictū iuxta d. c. is, qui. d. c. ueniens. il. 2. & d. c. de illis. non potest maritus lucrari dotē uirtute statuti loquentis de matrimonio, & de uxore, & marito, ut fuit in præcedenti articulo dictū, & conclusum: ergo minus lucrari poterit ille, qui ex p̄sumpta copula carnali inducitur ex cohabitatione, & traductione ad domū p̄sumptū matrimonium contraxit, tum quia plus operari debet uera copula, q̄ p̄sumpta, & imaginaria. arg. l. continuus. §. cum ita. cum ibi not. ff. de uerb. obli. tum quia primo casu adest una p̄sumptio, secundo uerō casu duplex concurrat, quia ex p̄sumpta copula p̄sumitur matrimonium, ergo & c. arg. l. j. cū ibi not. C. de dot. promif. Et t̄ qđ ex simplici traductione sponsæ de futuro ad domū sponsi non p̄sumatur, nec dicatur matrimonium p̄dictum, fuit de mente Bal. in d. l. cum te. in l. q.

C. de dona. ante nupt. & ideo ultra traductionē dēret etiam longa conuersatio concurrere. iuxta tex. ibi not. in d. c. illud. extra de p̄sumpt. Nec obstat quod uoluit Bald. in d. l. cum circa. C. de iure dot. Bal. ibi uult, maritū posse ex statuto lucrari partē dotis nedum uere, sed etiam dotis p̄sumptæ per illam textum: sed qđ lucrari possit dotem, seu illius partē quādo uxor decessit in matrimonio p̄sumpto, ibi de hoc non loquitur, & hæc quoad tertium dubij sufficiant. ¶ Aggredior quartum, qñ iam esset matrimonium p̄dictum per uerba de p̄senti, & t̄ quādo Bart. in l. nihil. ff. rerum amota. quem Doct. comm. niter sequi uidetur, uidelicet Bal. in d. l. Deo nobis, alii, ut attestantur moderni in tractatu statim allegando, uelle uideatur, qđ p̄cto matrimonio per uerba p̄senti, ac solo consensu, iuxta tex. in d. l. nuptias, in d. l. cui fuerit. maritus lucratur dotem ex statuto dispositione, muliere præcedente, ut etiam in terminis uoluit Paul. de Castr. in d. l. cui fuerit. & colligitur ex ijs, quæ uoluit Bal. in simili, in l. certum. in ultim. uerbis. C. unde cogn. & in l. i. in 2. q. C. unde uir, uxor. tamen hoc est uerum, quando simpliciter statū diceret, qđ muliere decedente in matrimonio maritus lucratur dotem, sed quando diceret, qđ muliere decedente sine liberis & c. ut loquitur statutū, de quo agitur, tunc non sufficeret matrimonium fuisse p̄sumptum per uerba de p̄senti, nisi etiam esset uere per copulam carnalem consummatum, quia dicendo sine liberis, statutum denotare uoluit totalem matrimonij sectionem, quæ fit per copulam. d. c. debitum. cum ibi not. extra de bigamis. & hoc modo limitari, & declarari debet opinio Bartoli & aliorū, ut uoluit Bal. in uell. in tracia. dotis, in 1. parte, in 12. col. vers. hanc nus & c. ita debet intelligi id, quod uoluit Alex. in d. l. nihil. qui contrarium uelle uidetur eius, quod inquit Bart. idem est de mente Bal. in l. non sine. de bonis, quæ liber. & ibi Alex. in apostillis multis hoc allegat: quando igitur statutum non simpliciter loquitur de matrimonio, sed cum alia qualitate, qđ consumationem, seu copulam arguat, tunc non citat matrimonium contractum esse per uerba de p̄senti, ut exemplificat Bal. in d. l. non sine. & habetur Abbatem in cons. i. in 1. lib. Corroborantur præmissa ex ijs, quæ etiam in fortioribus terminis uoluit Bal. in l. cum te. C. de dona. ante nuptias. dicens scilicet fuisse, & totā consilij seriem referens, arguendo partes, & tandem concludendo probans diuersimodē, qđ statutū tale locum non habeat in illa, quæ de sponsata simpliciter per uerba de p̄senti decedente, quia statutum loquitur de uxore, quæ dicta est, quæ sit in usu mariti, uel ab ingendo, cū eo tempore, quoducebatur intra domum uiri, ingeretur: similiter loquitur de uxore, quæ decederet sine liberis: item loquitur de marito, qđ propriē dī quasi maris ritus: & duo nomina uerificantur post contractum, & p̄sumptum matrimonium, ut in l. nō sine. C. de bonis, quæ liberis. nec non loquitur de matrimonio, t̄ quod ad hunc perfectū saltem quoad ecclesiam triumphantem, ut in d. c. debitum. nisi post corporalem cōiunctionem, ut in d. c. debitum. extra de bigamis. c. si quis desponsatus. q. 2. item quia maritis hoc lucrū fuit constitutum in cōpensationē onerum matrimonij, & ob expēsas magnas, quæ ab illis fiunt in uestibus, iocalibus, & nuptiarū festiuitatibus, ac conuiuiis, ut supra dictum fuit. ideo sicut t̄ maritus, qui onera matrimonij non sustinet, nō debet lucrari fructus. l. dotis fructus. ff. de re dot. l. de diuisione. l. si ante. ff. sol. matr. l. pro onere. C. de iure dot. cū aliis. ita t̄ & multo minus debet lucrari dotē, qđ est quid principale respectu fructuum arg. auth. multo magis. C. de sacros. eccl. & C. de qñ & c.

& cleric. Preterea, ut aliis dictum fuit, si sumptus magni, & expensae nuptiales, de quibus supra, sunt ea finis dicti lucra, ut inuit expresse dictum statutum, ergo illa cessante, dēt lucra acquisitio cessare. Multa alia, & copiosius cōgerit Salic. in d.l. cum te. sed quia sua sunt ne in specie furti incurram, ea prēmto, cum praesertim penes illum inspicere possint: & in hanc finem pariter inclinatur Abb. in d. consi. 1. per plura ab eo confiderata, cui quibus per praedicta pertrāscō. ¶ Superest ultimum dubium, in quo maior consistit difficultas, an dictum statutum locū habeat in casu, quo praesupponitur dominā Dianā fuisse vxorē Do. Herculis, hoc est desponsatam, & ab eo cognitā, seu ad domū traductā, ut requirit statutum: & ex verbis dicti statuti inferitur locum habere, quia illius verba conueniunt, nā praesupposito, quia Diana fuerit vxor carnaliter cognita, vel ad domū dicti dñi Herculis post contractum matrimonium traducta, sequitur, quod in ea uisificatur & uerba, & dispositio statuti praedicti, arg. l. 4. §. tories. ff. de dān. infect. Bal. in l. 1. in 3. col. C. si quis omisi. caus. testa. ¶ Secundo ex quo pater dotem trium millium legauit Dianae filiae, & illa postea matrimonium cum D. Hercule contraxit, censeretur dē ipsam filiam marito suo dotem relictam in testō destinasse, & cōstituisse, ut in terminis voluit Rui. Regienfis in rub. ff. solu. matrim. in 2. col. qui asserit ita se consuluisse, motus primo per id, quod in simili dē de muliere, quae primo uiro dotē dedit, uel promissit, illoq; mortuo simpliciter cum secundo uiro cōtraxit, nulla de dote facta mentione, nam certē ipsi secundo uiro eadē dos censetur data, & cōstituta, seu promissa. l. pen. ff. vxor. ff. sol. matrim. ¶ quod ēt procederet, quando primū matrimonium fuisse putatum, & inualidi, & uiro putatio mulier dotē dedisset, seu promississet, qm postea alteri simpliciter nubedo nulla dotis facta mentione eandem dotem secundo uiro constituisse censetur, l. si serua. ff. de iur. dot. iuncta l. cum ancillis. C. de incest. nupt. Bar. in disputatione incip. mulier habēs amplum patrimonium, &c. Si ergo in proximo casu dos dē repetita, & eadē ab uxore constituta, multo magis, qm pater filiae dotem reliquisset, illa censeretur debere filia nubente constituta, & promissa: nec pōt rō dīrā secundu praefatum Doctore assignari: Et q hoc verū sit constat, nā in terminis. l. Titio centū. §. Titio genero. ff. de cond. & demon. & l. seruo legato. §. si testator. ff. de lega. 1. quando dos legata fuit filie, aut genero nomine filiae, censetur ipsi filiae legata, & ipsi ēt cōpetit actio, ut ibi: Si tamen filia dotem illā petat, caueat re teneatur de conuertendo illā in dotē pro futuro matrimonio. Ergo inferitur, quod dos legata filiae censetur marito futuro constituta, & promissa, mediante cautione praedicta, ut colligitur ex ijs, quae habentur per Paul. de Cast. post Bar. in d. l. Titio centū: fatetur tamē Ruinus, quod et si futuro marito illa dos constituta dicatur, tamē ille agere nō poterit, nisi mediante cessione sibi facta a filia, p. nō. per gl. in l. cū plures. §. pen. ff. de administra. tuto. & dicit Bar. ibi, quod si pater in testamento aliquid filiae pro dote reliquit, filia dē dotata p. glo. illam, & se remittit ad nō. per eū in d. l. Titio. §. si. ff. de cond. & demon. & agendo ad dotem ante matrimonium contractū tenetur cauere de nubendo, quia ut dicit Bar. post Dyn. in l. Lucius. §. a te peto. ff. de lega. 2. dicendo pro dote, uel pro maritanda, &c. hec uerba faciunt modum per illum tex. & iō ad hoc, ut possit legatum consequi, debet de implendo modū cauere. arg. d. l. Titio centum. §. 1. & in l. quibus diebus. §. Terminus, & ibi Bar. ff. de cond. & demon. & idē Bar. in l. qui pupillam. in prin. ff. de adulter. declarādo, quod si filia dicatur dotata ad effectū, ut sub statuto loquēte de filia dotata comprehendatur, inquit, quod dotata in-

telligitur, quando pater illi dotē dedit, uel qm est tradita nuptui, uel desponsata, seu sub certa dote destinata: uel si dos est constituta filiae in testamento per illum tex. & per gl. in d. l. cum plures. & quod filia, cui pater aliquid pro dote reliquit, possit saltem facta pubes legatum consequi, est tex. not. in l. qui filium. ff. ubi pupill. edue. debe. quē addere possumus ijs, quae uoluit Bart. in d. l. Titio centum. in fi. in fina. uerb. Ex praedictis ergo uē, quod statutum loquens de lucro dotis comprehendit ēt dotē simpliciter a patre legatam, quamuis tempore nuptus, uel post ipsā filia expresse dotem non constituerit, aut promiserit. Multo magis igitur hoc uerum esset, qm pater genero suo praesenti, uel futuro quod filia, aut nomine filiae aliquid reliquisset, qm tunc nō solum dos diceretur esse filie, & ad eius fauorē constituta. d. l. seruo legato. §. si testator, sed ēt marito genero, qui etiam posset absque cessione agere, ut in l. cū pater. ff. de iur. dot. & d. l. Titio centum. in fi. Preterea si cur filia, cui fuit a patre aliquid pro dote, seu nomine dotis in testō relictum, dotata, seu illi dos constituta dicitur ad finē, ut ipsa per statutū excludatur a successione, & consequenter sub tali statuto excludente filiam a successione, mentionē de dote, seu de filia dotata faciente, quod est odiosū, & correctoriū iuris. l. maximum uitium. C. de liber. prater. l. lege 12. tabularum. C. de legitim. heredib. comprehenditur non solum dos data, seu promissa, sed ēt dos a patre in testamento legata, ut determinat Bar. Paul. de Cast. & alij in d. l. Titio. in ultima col. in d. l. qui pupillā. & in d. l. cū plures. cum alijs, quae possent allegari, & arg. d. l. qui filium. ita & in casu huius statuti de lucro dotis dēt dos a patre filiae legata comprehendendi, nec bona diuersitatis ratio uidetur posse assignari. Et praesertim quoniam talis dos legata filie sequuto matrimonio saltē dicitur dos praesumpta, argumento eorū, quae habentur in d. l. cum plures. & in d. l. qui pupillam. cum similibus, ergo in illa quoque debet habere locū statutū loquens de lucro dotis, quia illud etiam in dote praesumpta locum sibi uendicat. ¶ Remissis tñ non obstantibus, in casu occurrenti contrariam opinionem puto ueriores, & equiores esse, quia praesupposito ēt, matrimonium fuisse contractum, ac ēt cum ipsa Diana consutum, tñ ex quo statutum se fundat expresse in hac ratione, quae & si nō fuisset expressa, hac unica subintelligebatur, ut supra ex mente oīum cōclusum fuit, ut per Salic. in d. l. cum te. & per Abb. in d. consi. 1. in 1. uol. uidelicet, quod propter onera matrimonij, & expensas factas per maritū tempore nuptiarum, & in matrimonio, ipse maritus in recompensationem illorū onerum, & expensarum lucretur, & lucrari debeat totā dote ab uxore constitutā, &c. sequitur, quod in terminis nostris dictū statutū locum habere nō dēt, in primis pōderando, quod statutū requirit copulatiuē maritū substinuisse onera, & expensas nō solum tempore nuptiarū, sed ēt in matrimonio, ut ibi nuptiarū, & in matrimonio, quod copula enim, & coniungit, & requirit concursus omnium copulatum, adeo, quod oratio copulata falsa in uno ex copulatis, in totum reddatur falsa. His qui ducenta. §. cum ita. ff. de reb. dub. l. si quis ita stipulatus. ff. de uerb. obliga. l. quinta. ff. de conditio. instituta. Sed non apparet dictum dominum Herculem uirum expensas saltem notabiles fecisse, nec substinuisse onera considerabilia matrimonij, tempore nuptiarum, hoc est festiuitatis matrimonij, iuxta l. fancimus. C. de nupt. & per Bart. in d. l. Titio centum. in fin. circa finem, nec etiam in matrimonio, hoc est durante matrimonio, iuxta d. l. qui pupillam. cum similibus, ergo statutum praedictum Mantuae in casu nostro locum habere non potest: quoniam statutum huiusmodi de lucrando dotem per maritū est odiosum, correcto-

correctionum, & multum exorbitans, & ideo restringendum, ut supra dictum fuit in principio post Bal. in d. l. 2. C. de dot. promiss. & secundum Bal. in suo tractatu statutorum in uerbo dos, seu dotare in 3. col. & in l. 1. in 4. opposi. C. de condit. ob eaus. ad hoc, ut statutum de lucrando dotem locū habeat, requiritur, qd ecurrat uerus casus in statuto expressus, & cū omnibus qualitatibus suis, & qd propriè verba statuti uerificentur: unde dicit Bal. in d. l. 1. qd cum statutū confideret matrimonium, item illius onera, & expensas, alterū sine altero non sufficit, sed necesse erit, qd uerè matrimonium sit sequutum, & maritus expensas, & onera subtinuerit. ¶ Secundo considero, qd statutum hoc faciens mentionem de expensis, & de oneribus matrimonij dēt intelligi de magnis, & notabilibus, ac de æquivalentibus ipsi lucro dotis, non aut de modicis, & leuibus, tum quia de modicis lex non considerat. l. scio. ff. de in integrū restitutio. l. si oleū. in fi. ff. de do. lo. & l. si quis conduxerit. cum ibi not. ff. locati. tū qd expensarum, seu onerum appellatione intelligitur de magnis, & notabilibus, sicut damni, & detrimenti appellatione, argumento. c. 1. cum ibi not. extra de in integrum restit. & per scribētes in c. Quintauallis. de iureiuran. Roma. in rub. de arbit. in 22. col. l. in rebus. §. possunt. ff. commodat. & ibi gl. & Doct. post Guliel. Rayne. & Dy. in l. si proprietarius. & ibi gl. ff. de dam. infect. gl. in c. pen. de rescrip. & habetur per Specul. in tit. de locato. §. 6. uer. ut autem, & in tit. de restitut. in integrū. §. 2. uer. & scias. cum simil. & tū dicit Bar. in d. l. scio. qd in ijs, quæ contra ius cōe, & regulare pceduntur, non consideratur, nec attenditur id, qd modicū est, sed qd ius commune à statuto conceditur marito lucrū dotis propter expensas, & onera matrimonij, ergo non dēt intelligi de modicis, & leuibus oneribus, & expensis, sed de magnis. Præterea tū modicitas, & magnitudo consideratur respectu rei, ad quā habet respectus, & fit relatio, ut per Bart. in d. l. scio. & facit id, qd uolunt Abb. & alij in c. 1. de accusatio. sed expensæ, & onera per statutum ponitur respectu ad lucrū totius dotis, ergo intelligi dēt de oneribus, & expensis magnis, sicut est lucrū totius dotis. Rursum statutū uult, lucrum totius dotis, spectare ad maritū in recompensationem onerū, & expensarum matrimonij, ergo dēt intelligi de magnis, & notabilibus expensis, & oneribus, quale est lucrum dotis, tum quia iniquum esset, qd ob modicā, & leuem expensam maritus dotē triū milliū lucrī faceret, qd non est uerisimile, argumento l. non est. ff. qd met. cau. tum quia inter modicam expensam, & magnum lucrū totius dotis non caderet recompensatio, quā expressè considerat statutū: ¶ tū recompensatio. n. cadit inter æqualia, non aut inter æqualia, & pretiū, qd datur pro recompensatione rei emptæ, aut conductæ, non dēt esse modicū, & leue, alioquin contractus nō ualere, ut in d. l. si quis conduxerit. ibi gl. & Bar. & facit id, qd uoluit Bal. in l. si in 1. q. C. de cōpensa. per Bar. & Bal. in l. in rebus. in fi. post gl. ff. cōmod. Cum igitur in casu occurrenti facta nō fuerint expensæ, nec substantia onera matrimonij lucro dotis faciendo æquivalentia, immo longè minor, ac modica, & fortè nulla, sed qd non sumus in casu dicti statuti, qd in suo casu, & rigore sēd maritum est intelligendum, ne iniuste inferatur præiudiciū haredibus uxoris, excludendo parentes, fratres, & consanguineos ipsius à successione ob modicas expensas à marito factas respectu ad magnū dotis lucrū, argu. e. suggestū. c. dilecti. extra de decimis. & c. quid p. notale. de uerb. signifi. bonus est text. in l. 2. §. si quis. cū gl. ff. ne quid in loco pub. & argu. l. 1. §. sunt autem. in uerf. oportet. iuncta glo. ff. ne quid in flumi. pub. ubi

glo. dicit utilitatem, hoc est maximam: & in uerbo iuria dicit, id est maxima. Præterea statutum uult, maritum lucrum totius dotis consequi propter onera, & expensas, & rectè, quia proprium onerum, & iniqui modi est lucra consequi. l. secundum naturam. ff. de reg. iuris. §. de illo. inst. de societa. ergo æqualis dēt eā onerum, & expensarū ipsi lucro, & contra, aliquo iniquum esset ob minimum damnum uelle lucrū mensum consequi. arg. l. si non fuerint. cum l. sequenti. ff. pro socio. cum ibi notatis. ¶ Tertio statutū huius loquitur de dote aut ab ipsa muliere, uel ab alio pro ea, uel eius nomine ipsi marito data, promissa, uel constituta, ut ibi lucrari debeat totam dotem sibi ab ipso re, seu à quouis alio pro ea, uel eius nomine constituta, seu etiam promissa. Et quauis statutū istud de lucro dotis habeat locum in dote data, aut promissa, ut uoluit Salic. in d. l. cum in te. C. de dona. ante pt. & per gl. iuncto tex. in l. cum post. §. 1. in uerb. habet. ff. de administ. tuto. tamen locum habere non dicitur in dote à patre filiae suæ pupillæ ante contrahendum matrimonium, & sponsalia legata, & in testō relicta, quia & si talis dos dici possit ipsi filiae constituta, ut pra probatum fuit per multa iura, ut in d. l. cū pater. d. l. qui filium. & in d. l. qui pupillā. cum similibus, tamen ipsi marito dicitur data, promissa, seu constituta ab uxore, seu ab alio eius nomine, prout expolitur statutum prædictum, qd in casu suo expresso solummodo cum habere pōt, & non ultra, ut sapē dictū fuit. Nam tū præsupposito, D. Dianam simpliciter cōtraxisse matrimonium cum Do. Hercule, nulla mentione facta de aliqua dote, sibi legata, nec aliter, profectō nō pōt dici dos aliquo modo ipsi marito data, aut promissa, seu constituta, quin immo matrimonium dē sine dote contractū, ita uoluit Bal. in l. nulla. in 2. colum. in uerf. pone qd simpliciter est contractum. C. de iure dot. l. 1. in l. mulier bona. ff. eo. tit. quæ dicit Aristoteles contractarium dixisse, sed hoc à lege non dici, & concludit Bar. in q. incip. Mulier habens amplū patrimonium, si mulier minor simpliciter matrimonium cōtraxerit tacitè non censetur dotem marito dare, seu constituturè, maior uero censetur secundo uiro dotem illā dē seu constituere, quam alius tertius pro ea prius prius uiro dedit, seu promissit, at si alius tertius pro illa dote priori uiro non dedisset, aut aliter non constituit, tunc ipsa simpliciter contrahendo matrimonium non censetur illi dotem dedisse, nec constituisse, & hoc optimè probatur ex text. in l. fina. & ibi Salicet. C. de repud. maximè in uerf. eodem modo, & in arthent. de nuptijs. in §. si quis enim. uerf. eul. & si mulier. sed in casu nostro Domina Diana erat minor, immo pupilla, quando cum Domino Hercule simpliciter matrimonium contraxit, ergo etiam tacitè non censetur dotem aliquam marito constituisse. Præterea tempore primi matrimonij, seu sponsaliorum cum priori contractorum ipsa non promissit, nec constituit dotem aliquam, ergo simpliciter cum secundo contrahendo, non dicitur dotem aliquā constituisse, aut promississe, per ea, quæ supra dicta sunt, maximè per no. per Bart. & alios in locis allegatis. ¶ Nec aduersatur illud, qd uoluit Bal. l. 1. cū circa per glossam ibi. C. de iure dotium. qd statutū de lucro dotis uendicat sibi locum in dote præsumpta, tū qd loquitur, qd dubiū esset, an marito pro matrimonio dos fuisset data, promissa, aut aliter constituta: qd etiam dos data fuerit, probari potest per testes, uel alias probationes, seu per præsumptiones, & inditia, & in dote sic præsumptiue probata habet locum statutum loquens de lucro dotis, & sic Bal. ibi loquitur de dote sumptiue probata, non autem de dote, quæ propter non esset marito data, neque promissa, sed posset dē

præsumpta, hoc est imaginaria, & in mente patris, uel filiae nuptæ considerata tantum, & non aliter expressè uiro promissa, nec data: & q̄ in huiusmodi dote tacita, quæ præsumpta dici potest, etiam si illa fuisset ante matrimonium uxori legata dictum statutum de lucro dotis locum non habeat, expressè uoluit Alex. in cons. 122. in 7. uol. qui in fortioribus terminis cōsultuit, dōtē uxori legatā ante matrimonium contractū dicto statuto non comprehendi. ¶ Mulier. n. ibi primo contraxerat matrimonium simpliciter nulla dote constituta, & primus uir ueniens ad mortem uxori legauit certā dōtem, quam in testamento confessus fuit se ab uxore habuisse, quæ confessio nocet uiro, & hæredibus suis, ut teneatur dōtem illam uxori præstare, & sic eam uir non recepit, ut in §. sed si uxori. Inst. de lega. l. si non designata. C. de falsa causā. adiecit. lega. de mui uxori, cui maritus certā dōtem legauit, cū secundo matrimonium simpliciter nulla dote mētiōe facta sit, dubitatum fuit, an uxore postea moriente uir ex statuto dōtē, uel illius partē lucrari possit; quod uidebatur, quia illa dos legata tacitè secundo uiro constituta censetur per ea, quæ uoluit Bar. in d. q. sua, tñ prius cōsultuit Alex. in d. cons. 122. ¶ Quarto si qñ dos ante matrimonium per patrē in testamento filiae maximè pupillæ legata fuit, nullo habito respectu ad certū generum, nec illius contemplatione, talis tunc non potest dici, nec esse dos, q̄ sine matrimonio dos esse non potest. l. 3. ff. de iur. dot. & faciunt ea, quæ habentur per Alex. & Soci. in d. l. de diuisione. ff. sol. matrim. ergo si postea filio uiuo, seu mortuo patre simpliciter matrimonium contrahat, nihil dicendo de dote, non potest talis dos dici marito constituta, aut promissa, cum dos nulla uerè, & essentialiter fuerit, nec uiro dos aliqua fuerit promissa, & pñ in tali dote nō potest dictū statutum locum habere, quod uerificatur solū in uera, & propria dote ipsi marito promissa, aut constituta, ut ex uerbis illius apparet, iunctis ijs, quæ habentur per Bal. post glo. in d. l. 1. C. de condi. ob caus. & in d. l. 2. C. de dot. promiss. ¶ Corroborantur præmissa, tñ qñ ante matrimonium pater filiae dōtē legauit, quauis ex hoc filia dicatur dotata, ut per Bart. in d. l. q. pupillam. cum sim. tñ nō potest dici futuro marito constituta: & idēō non illi, sed soli uxori actio ad dōtē competit, ut in l. cum pater. ff. de iur. dot. immo si nomine filiae pater dōtē genero legasset, filia, & non genero actio competere. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. quomodo igit pōt in casu nostro dici dos data, aut promissa, seu constituta do. Herculi marito? nullo modo certè. Et quamuis gener possit ad talem dōtē legatā a patre agere, si sibi ab uxore actio cessā fuerit, ut habetur per scribētes in d. l. titio centum. §. si & per Rui. in d. rub. tamen hoc contingit, quia filia, hoc est uxor ei cedendo dōtem constituit, & in illum actionem ad petēdā dōtem legatā transtulit, qñ qui actionem habet, rem habere uir, ut in l. qui actionē. ff. de reg. iur. l. rem in bonis. ff. de acq. rer. domi. & l. habere. ff. de verb. sig. cum glo. & licet filia dicatur dotata, cui simpliciter dos legata fuit ante matrimonium, quo ad effectū excludendi eam à successione, ex dispositione statuti, quod excludit filiam dotatā, ut uolunt Doctores communiter ubique, & maximè Bart. in d. l. titio centum. in si. & in d. l. qui pupillā. de adu. l. qui filium. ff. ubi pupill. educa. debeat, cū ijs, quæ allegantur per Modernos in d. rub. ff. sol. matr. tñ nō debet censeri dotata quo ad effectū, ut maritus lucretur dōtē, ex statuto loquente de lucro dotis. Et ratio diuersitatis apparet primo, si quia statutum excludens filiam dotatā propter masculos dē esse fauorabile introductum principaliter fauore agnationis, & filia conferuanda. argum. l. qui exceptionē. in princ. ff.

de cond. indeb. ut uolunt Doct. communiter, Bald. & alii in l. maximum nitium. C. de liber. præter. Gaspar Calda. in cons. 11. in 6. & 4. col. Ange. in cons. 68. & in cons. 119. & Barth. Bologni. in cons. 69. sed statutum deferens marito lucrum totius dotis, quale est illud, de quo agitur, dē odiosum, exorbitans, & correctorium, ut supra dixi, & traditur expressè per Bal. in d. l. 1. C. de cond. ob caus. in 4. oppo. in l. 1. C. de dot. promiss. Præterea statutū exclusiuium fœminarum à successione loquitur simpliciter de filia dotata, quæ potest dici, & est dotata, si ei dos legata fuit, ut per Bart. in d. §. titio genero. & in d. l. qui pupillam. cum si. at statutum de lucro dotis in casu nostro non loquitur de filia, seu uxore dotata simpliciter, sed qñ marito dos fuit ab uxore, aut ab alio eius nomine data, promissa, aut constituta, quo casu et si mulier, cui dos fuit legata, possit dici dotata, non tñ uerū erit dicere, quod hoc modo dos possit dici marito data, aut promissa, uel constituta. Et quauis forrè, fictè, & improprie dos legata filia, seu mulieri posset dici constituta ipsi marito, ueluti conatur persuadere Rui. in d. rub. in 2. col. quod nō placet ex p̄dictis, tñ uerè, & proprie loquendo non potest dici ipsi marito constituta, aut data, seu promissa, q̄ in ueritate nō sibi, sed mulieri fuit constituta, ut constat, ergo talis dos non potest cōprehendi sub hoc statuto de lucro dotis, quod requirit dōtem esse marito constitutā, aut datā, uel promissā, & in eo uerba sunt proprie, & uerè, ac in casu suo uero intelligēda, ut dicit Bal. in d. suo tractatu statutorū. & in d. l. 2. C. de dot. promiss. & i. d. l. 1. C. de cōd. ob caus. ¶ Cōfirmatur et cōclusio tradita, tñ maritus, qui nō substat, seu substatuit onera matrimonij, nec expensas fecit, dotis fructus non lucratur. l. dotis fructus. l. ubi adhuc. & l. pro oneribus. C. de iur. dotium. & not. in l. si ante. & in l. de diuisione. ff. solut. matr. ergo nec debet dōtē, uel eius partē lucrari, qñ facilius uir lucratur fructus dotis, quā dōtem, uel illius partē, quod patet, nā maritus putatiuus fructus dotis lucratur, sed non lucratur ex statuto dōtem, uel illius partē. l. 1. cum ibi not. C. de cōd. ob caus. Alex. & alij in l. si cum dōtē. §. transgrediamur. sol. matr. & Bald. Nouel. in 11. parte sui tractatus dotis. ¶ Modo superest respondendū ijs, quæ in prius considerata fuerunt, & præcipue à Rui. in dicta rub. ff. sol. matr. quæ licet ex p̄dictis sint resoluta, tamen specialius responderi potest, & in primis dico Rui. non nulla præsupponere, quæ de iure substatere non uidentur, falsum. n. vñ, q̄ dos relicta filie in testamento, quæ dē destinata filia pro matrimonio contrahendo, quia sub modo sibi relicta dē, & idēō de implendo modum cauere tenetur, ut supra dictū fuit, & probatur argumento d. l. cū pater. dicatur sequito matrimonio tacitè marito constituta, & promissa, qñ futuro genero post matrimonium et subsequntū nō datur, nec cōpetit actio, sed solum ipsi uxori, & filia. d. l. cum pater. d. l. seruo legato. §. si testator. cum ibi not. l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. 1. ubi gener, & sic maritus filia legataria ita demum agit, si iocer ultra legatum illi per stipulationem promississet; filia enim sola ex legato agit actione ex testamento, gener uerè ex stipulatione, ergo si simpliciter filia pro dote ante matrimonium, & nuptias legatū fuerit, sola filia agit. d. §. si testator. ubi si contemplatione filia, & illius nomine pater genero dōtem legauerit, quo casu non genero, sed filia dē legatū. l. fideicommissa. §. interdum. ff. de lega. 3. sola filia agit, & nō gener; si uerò genero simpliciter dōtem pater legasset, quo casu utriusq; contemplatione censetur legasse, tunc utriusq; datur actio. d. l. titio centum. §. titio genero. ff. de cond. & demon. ergo falsum est, q̄ dos legata filie, sequito matrimonio, dicatur tacitè marito constituta,

ta,

ta, seu promissa, nam hoc iure cautū non reperitur, nisi mediante cessione actionis marito à filia facta, ut præsupponit Rui. in d. rubr. in 2. col. cum seq. & uolunt Doct. in d. S. titio genero. & in alijs iuribus allegatis: & tunc filia cedendo expressè diceretur marito dotē constituere transferendo actionē ad dotē, quia qui actionē ad rē habet, rē ipsam habere censetur. d. l. qui actionem. cum si. & per cessionē maritus efficere tur dominus utilis, argumento eorū, quæ habentur p Baldū in l. i. in fi. verb. C. de usucap. pro dote. Cessio aut in casu occurrenti non interuenit, igitur non debet dici dos per mulierē, hoc est filiā tacitē marito, hoc est do. Herculi constituta, seu promissa. Præterea cum ipsa do. Diana tēpote, quo nuptias, seu sponsalia contraxit cum do. Hercule, esset minor 23. annis, & fortē pupilla, simpliciter cōtrahendo matrimonium cum do. Hercule non pōt dici dotē tacitē constituisse, aut promississe, ut uoluit glo. cōmuniter approbata, in l. nulla. C. de iure dotiū. & Bart. in d. sua q. incip. Mulier habens amplū patrimonium, in solutione q. & hanc difficultatem sensit etiam Ruin. ibi, quāuis illā irresolutam dimittat. Nec debet ob stare id, quod Ruinus in simili adducebat, q. q. mulier primo dotē dedisset, deinde simpliciter cum secundo uiro matrimonium contraxisset, tacitē censetur dotem illā primā secundo uiro dedisse, & constituisse, etiam si primū matrimonium fuisset putatiuum, & inualidū, quā dico, q. hic non est casus similis, sed totaliter dissimilis, & rationem dissimilem, ac difformē habens: nam in hoc casu, qui similis dī, dos semel fuit destinata, & expressè constituta à muliere pro matrimonio, & ideo semper durat sic destinata, & ad oē subsequens matrimonium trāsīt. l. cum serua. ff. de iure dotiū. aliud uerō est, q. mulier expressè dotē pro matrimonio non constituit, nec promittit, quia simpliciter cōtrahendo matrimonium non dī dotem constituisse, nec tacitē promississe, quāuis à patre fuisset aliquid ei pro dote relictū. Ratio diuersitatis est, quia primo casu adest semel expressa uoluntas mulieris circa dotis constitutionē, quæ semper dī durare, nisi de reuocatione constet, secundo autem casu secus, ut plenē colligitur hæc diuersitas ex ijs, quæ ponit Bar. in d. sua q. Præterea quāuis possit dici, filiam tacitē dotem constituisse quoad effectū, ut maritus lucraretur fructus, & substinere possit onera matrimonij, quia hoc est fauorabile, & secundum regulas iuris. l. dotis fructus. l. ubi adhuc. & l. pro oneribus, supra allegatis, nō tū quoad effectū, ut maritus possit ex statuto lucrum dotis consequi, nā hoc est odiosum, & exorbitans, ut iam dictū fuit: & ratio diuersitatis inter casum acquisitionis fructuum, & casum acquisitionis lucri dotis est manifesta, nam facilius fructus dotis acquiruntur, quā lucrum dotis ex statuto, ut ex supra dictis colligitur. Præterea ad acquirendū lucrum dotis ex statuto non sufficit, dotē tacitē fuisse à muliere, uel ab alio constitutā, ut quia ante matrimonium contractū dos esset legata ipsi mulieri fortē à primo marito, ut notabiliter, & pulchrē consuluit Alex. in d. consi. 122. in 7. volu. cuius uerba optimē huic consultationi nostræ inferuiunt. Nec obstat id, quod pro confirmatione dictorū suorum subiungebat Ruin. in d. rubr. q. q. filia fuit aliquid à patre in testamento pro dote relictū, ipsa agere non potest ante pētum matrimonium, nisi caueat de conuertendo relictū in dotem pro matrimonio futuro: ergo præstita huiusmodi cautione appareat, dotē per mulierem fuisse constitutā per ea, quæ habentur in d. S. titio genero. quia respondetur primo, q. cautio prædicta à muliere vī solum præstanda in casu, quo sibi pro dote fuisset aliquid à patre legatum, & postea illud idem à patre genero per stipula

tionem promissum, & non q. simpliciter legatū filie pro dote fuisset, ut declarat rex. in d. l. cum pater, ubi casus. Secundo respōdeo, q. ex prædictis inferitur, cautionem esse illam, quæ facit dici dotem fuisse à filia, seu muliere constitutam secundum Ruinū: ergo cautio talis non esset præstita, non diceretur dos tē futuro uiro constituta, neq. promissa, sed in casu occurrenti talis cautio à muliere nō fuit præstita, nec constituta, seu promissa, & hæc sunt benè notanda, quæ uera, quicquid dixerit Rui. cuius dicta fortē subfiliari possent in terminis, in quibus loquitur. Nā p. prioriori inuestigatione, & cōcordia possent plures casus breuiter considerari, primus sit, q. mulier, seu alius eius nomine dotē primo uiro dedit, uel promittit, in primo matrimonio siue uero, siue putatiuo, deinde de p. matrimonio simpliciter cū secundo marito nā tunc dos semel constituta, & promissa in primo matrimonio, censetur pro secundo repetita, & tacitē constituta. glo. in d. l. nulla. & ibi Doct. in d. l. mulier bona, & Bar. in d. sua q. & d. l. si serua. cum si. & in hac de re respectu etiā secundi mariti statutū de lucro dotis locū haberet, & hic non est casus noster. Secundus casus sit, q. filia dotata à patre in testamento illi aliquid pro dote legando, actiones sibi cōpetentes cessit marito, seu sponso suo ad id, q. sibi fuit pro dote relictū, & similiter hoc in casu filia, seu mulier cedendo p. d. d. dotē tacitē constituisse, & marito promississe, in tali dote ēt poterit dictum statutū de lucrando dotem locū habere, & hic etiam nō est casus noster. Tertius casus sit, q. filia in testamento patris fuit legatū factum pro dote, & ipsa ante matrimonium illud legatum petiit, prout petere potest, secundū quod declarat Bar. & alii in d. S. titio genero. & cauit de conuertendo illud in dotē pro futuro matrimonio, prout canere tenetur, & c. de mente Rui. in d. rub. & Bar. ac aliorum in d. S. titio genero. & tunc dos mediā illa cautione dicitur tacitē constituta, & promissa per Rui. ibi. & in tali dote ēt fortē poterit habere locū dictum statutū de lucro dotis, sed hic etiam nō est casus noster, ut pater, & supra declarauit. Quartus casus sit, q. pater filia in testamento aliquid certū pro dote reliquit, deinde ipsa filia post mortē patris non petiit dotē illam, nec cauit, ut supra, nec futuro marito, seu sponso actiones cessit, sed simpliciter matrimonium p. cum primo uiro, & fortē etiā cum secundo in hoc. n. uim non facio, nulla dotis mentione facta, & tunc uerissimū vī esse de iure saltē quoad effectū statutū loquentis de lucro dotis, q. propriē ipsi marito non dicatur tacitē dos constituta, nec promissa per prædicta, maxime per not. per Bart. in d. sua q. & per alia supra allegata: quia & si filia ipsa possit dici dotata, ipsiq. dos constituta quoad effectū statutū loquentis de successione masculorū, & quoad alios effectus non tamen dicitur dos tacitē marito constituta quoad effectū, ut ipsa possit dotem lucrari ex statuto, de quo disputatur, ut supra probatum fuit: & hic est propriē casus noster: & tanto magis hoc uerū erit, quia filia, cui fuit pro dote relictū, erat minor tempore matrimonij contracti, qualis erat ipsa do. Diana, per ea quæ habentur per glo. in d. l. nulla. & per Bar. in solutione d. sua q. Immo attentari potest, q. prædictum statutum de lucro dotis locum non habeat in dote sic tacitē constituta, quæ fuisset mulieri legata ante matrimonium contractum, q. postea simpliciter nulla

nulla facta mentione de dote, matrimonium contra
hendo non dicitur per mulierem dos illa tacite con
stituta marito quoad effectum, ut maritus illam pos
sit lucrari, muliere decedente in matrimonio sine li
beris, ut tradit Alex. in d. consi. 122. ¶ Præterea, & ul
timo considerandum est, quod ex quo Faustina præde
cessit testatori, Diana iure accrescendi in totum, & in
solidum fuit hæres instituta adeo, quod adeundo hære
ditatem sibi etiā inuita pars illa accreuit, quam Fau
stina ipsa habitura fuisset, ut in l. unica. §. his ita diffini
tis. C. de caduc. toll. l. qui ex duabus. in fi. ff. de acquir.
hæred. l. si duo. eodem tit. & l. Titius, & Seius. ff. de hæ
red. instit. Et iō inferitur, quod legatum factum de tribus
millibus pro dote ipsi Dianæ fuit inutile, & nullū, nā
quando unus tantum fuit hæres institutus, si in testa
mento testator ei legatum fecerit, illud est inutile, &
nullum, quia heredi a semetipso legatum dari nō pōt. l.
legatū. §. heredi. cum gl. i. in prin. ff. de leg. 1. §. fecus si
duo heredes fuissent in tituti, qui ambo adiuvissent he
reditatem, nam tunc legatum factum uni ex hæredi
bus ualeret, quia partem haberet iure hereditario ex
persona sua, & aliam partem iure legati manu coha
redis, ut in l. Titia. §. Lucius. ff. de leg. 2. l. Lucius. §. Ma
ria, & ibi Bar. ff. ad Trebellia. Et iō cum in casu nostro
ipsa Faustina coheres non potuerit esse hæres, quia pa
tri testatori prædecessit, sequitur, quod Diana totū lega
tum sibi factum habuisse dicitur non iure legati, quia
illud a se ipso sibi dari non potuit, nec partem legati
habere potuit a Faustina coherede, quæ non fuit hæ
res, quia prædecessit testatori, siquē sua institutio ca
duda fuit effecta, & inualida. d. l. unica. §. & cum tripli
ci. C. de cadu. tollen. sed totum illud legatū pro dote
habuit iure hereditario, & simpliciter tanquam hæ
res, non aut tanquā legatū pro dote factū: quo fit, ut
iurte illius legatū, quod nullū, & inualidū fuit, filia
Diana non potuit dici dotata, nec ēt illius occasione
dici pōt, quod marito, hoc est D. Herculi tacite fuerit dos
constituta, seu promissa, cum legatū illud non debue
rit esse in consideratione, ex quo Diana nō habuit, ut
legatum sibi pro dote factū, sed totū, hoc est legatum
& reliquā hereditatis duntaxat iure hereditario, & ut
hæres simpliciter, nulloq; modo ut legataria habuif
se dē. Ex his igitur cessare debent oīa, quæ in cōtrariū
allegari possunt, & præcipue ea, quæ Rui. in d. rub. cō
siderabat, quia ipse loquitur præsupponēdo legatū p
dote ualere, & utile esse, illudq; vti legatū filiā capere
posse, ut qā pater, aliū heredē instituēdo, ipsi filiā nō
hæredi institutæ aliquid simpliciter pro dote legauit,
qā tunc pp legatū sibi factū dē illud totū capere iure
legati, & iō potuit dici dotata, ut per Bart. in d. S. titio
genero. & d. l. q. pupillā. cū aliis similibus. & hæc sunt
ualde ad propositū notāda, qm difficultatis medullā
tangunt. Ex quibus omnibus constat oīno concludē
dū esse ad fauorem heredū Dianæ Dianæ ptra dictū D.
Herculem, necnon per prædictā saluari pōt aliqua ex
his, quæ Ruinus deducit in d. rub. Cætera supplebit do
ctissimus, ac iustissimus iudex. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Maritus lucratus ex dispositione statuti dotem, vel eius partem
ad se alienum uxoris prædefunctæ præter funeris, & infirmita
tis impensam non tenetur, sed onus illud soluendi ad hæredes
uxoris spectat.
- 2 Lucrum dotis uxore præmoriēte ex dispositione statuti marito in
recompensationem onerum matrimonij debetur, nec est quid hæ
reditarium, & quo iure ad maritum perueniat, & nu. 9.
- 3 Bonorum mobilium, & immobilium appellatione iura, & actio
nes non comprehenduntur.
- 4 Bonorum, iurium, & actionum omnium appellatione in contra
ctibus solum præsentia veniunt.

- 5 De dotis augmento idem, quod de ipsa dote iudicatur.
- 6 Dotis augmentum ultra dotē prius datā etiam constante matri
monio potest ab uxore, vel alio eius nomine dari, seu promitti.
- 7 Dotis noua constitutio, vel iam data augmentum quādo dicitur.
- 8 Reformatio, seu renouatio quando noua concessio esse dicatur.
- 9 Lucrum dotale marito liberè, & sine aliquo onere in recompen
sationem onerum matrimonij debetur.
- 10 Nec de hereditate mulieris esse dicitur.
- 11 Cessio iurium, & actionū pertinentium ad ipsum cedentē intelligitur
de iuribus, & actionibus actiue, non aut passiue pertinentibus.
- 12 Competere ius alicui dicitur, quando actiue, & ad illius utilitatem
competit.
- 13 Marito utiliter gerenti negotia uxoris aduersus illam, vel eius hæ
redes actio negotiorum gestorum competit.
- 14 Donatio nunquam in dubio præsumitur, maxime inter uirum, &
uxorem.
- 15 Cedens, & transferens actiones nunquam contra seipsum illas
cessisse, & transulisse præsumitur.
- 16 Actiones personales non singularem, sed uniuersalem succes
sorem astringunt.
- 17 Mulier mutuum recipiendo, aut aliter se obligando nec in dote,
nec in lucro dotis marito præiudicat.
- 18 Etiam quando mutuum a marito receperit, vel aliter ex causa
alia, quam donationis contraxisset.
- 19 Maritus cum uxore contrahens non præsumitur uoluisse iuri suo
præiudicare, & renuciare.
- 20 Lucrum dotale marito debitum non est propriè lucrum, & ex ti
tulo oneroso debetur.
- 21 Dies incertus in ultimis uoluntatibus conditionem facit ad impe
diendam transmissionem, secus in contractibus.
- 22 In contractibus, & stipulationibus conditionalibus spes, & ius
obligationis ad hæredes actiue, & passiue transmittitur, si
quem ante, quā conditio extet, mori contigerit.
- 23 Et in illis quoad effectum acquisitionis quod tempus inspicitur.
- 24 Promissio si facta sit alicui de soluendo heredibus suis, is in ui
ta sua ex illa promissione non potest agere.
- 25 Actio hypothecæ, et obligationis non competit ad id, propter quod
generalis obligatio, & hypotbeca contracta fuit.
- 26 Bona dotalia non possunt alienari, nec marito, aut alij ex alia cau
sa, quam dotis obligari.
- 27 Sub generali bonorum obligatione non comprehenduntur ea, quæ
specialiter obligari, seu alienari nequeunt, nec ea, quæ con
trahentes uersimiliter non obligassent.
- 28 Uxor, siue mulier omnia bona sua, iura, & actiones marito in do
tem assignans solum præsentia, & non futura assignat.
- 29 Vfusfructuarius quando ob non præstitam cautionem de utendo
arbitrio boni uiri usufructu priuari possit.
- 30 Et an non præstando cautionem de restituendo bona, prout fuit in
terpellatus, & pronūciatum ipsum teneri, usufructu priuari.
- 31 Cautio, ad quam usufructuarius tenetur duas partes, siue cau
sas continet separatas, & separatim effectum habentes, &
ob quam ipse usufructu priuari possit.
- 32 Vfusfructuarius fructus sciente, & patiente proprietario per
ceptos suos facit etiam non præstita cautione, nec ex eo, quod
is sciuerit, seu scire debuerit, se ad cauendum teneri, in mo
ra dicitur constitutus, ut fructus suos facere nequeat.
- 33 Vfusfructuarius non satisfaciens propter ignorantiam, aut negli
gentiam, siue dissimulationem proprietarij facit fructus suos,
ipsique proprietario est hoc imputandum.
- 34 Legatum, seu relictum usufructus omnium bonorum, alio post
usufructuarij mortem hærede instituto, quando ualeat, & quan
do non.
- 35 Vfusfructuarius omnium bonorum per uerba, dominum, & usu
fructuarius relictus, alio post illius mortem hærede uniuersa
liter instituto, etiam non adita hereditate per heredem institu
tum, potest usum fructum propria auctoritate apprehendere, &
in usufructu tanquā in re certa hæres institutus censetur, & de
utendo arbitrio boni uiri satisfacere non tenetur, nam sequenti.
- 36 Et si hæres uniuersaliter institutus noller, uel non posset esse hæ
res, detracta usufructus mentione, esset ipse simpliciter etiam
in proprietate hæres institutus.

- 37 In usufructu omnium bonorum institutus, alio post illius mortem here-
de uniuersaliter instituto, dicitur in vita sua et quoad propieta-
tem heres uniuersaliter institutus grauatus tamē per fideicom-
missū restituere illi, qui fuit post eius mortē institutus, fructusq;
suos irrevocabiler facit, nec de vendendo arbitrio boni viri ca-
uere tenetur.
- 38 Usufructuarius habens certam spem ad proprietatem satisfacere
non tenetur.
- 39 Legatum usufructus ab uxore factum marito an computetur in
lucro dotis ipsi marito post mortem uxoris ex legis, seu statuti
provisione debito.
- 40 Legatum usufructus filio factum non computatur in legitima ei
iura natura debita.
- 41 Legatū quādo animo cōpensandi factū presumatur, & quādo non.
- 42 Legatum de bonis suis ab uxore marito factum, non censetur fa-
ctum animo cōpensandi illud cum lucro marito debito.
- 43 Iudicandum non est super non petitis, etiam si per viam exceptio-
nis, uel replicationis deducta forent.
- 44 Statutum speciale, & non generale attendendū, atq; seruandū.
- 45 Alienatio necessaria, quae fieret ex iuris dispositione, formam, seu
solemnitatem aliā generaliter in alienationibus, & contracti-
bus requisitam non exposcit, nec alienationis appellatione pro-
priē continetur etiam in materia alienationis prohibita.
- 46 Alienatione rerum minorum, nisi cum certa solemnitate fieret, pro-
hibita, non dicitur prohibita alienatio, quae ex iuris dispositione
etiam inuito domino fieret.
- 47 Creditor bona pupilli sibi obligata absque legis solemnitate uende-
re potest.
- 48 Euictio contingens ex qualitate, & natura rei cuius inhaerente nō
debetur, si is, cui res illa fuit uendita, uel adiudicata, naturam,
& qualitatem rei sciuit, secus si ignorauit.
- 49 Euictio facta de facto, & extraiudicialiter non debetur.
- 50 Idem si non fuit denunciata.

E P I T O M E.

LUCRUM dotis ex statuto loci, uxore p̄moriēte, ma-
rito debitum illi, uel eius heredibus absq; onere aris
alieni ab uxore etiā cū marito cōtracti deberi, & exce-
pta impenſa funeris, agnitudinis, uel alimētorum uxo-
ris, totū aēs alienū ad heredes vxoris spectare, non ob-
ſtate cessione etiā oīum iurū, & actionū quomodo-
cūq; ad ipsam spectatūm post aēs alienum cum ma-
rito factum ab uxore ipsi marito facta, hic demonstrat.

Usufructuarius ob nō p̄ſtitā ſatildationē de vendendo
arbitrio boni viri usufructu nō priuatur, qñ nō fuit in
mora illā p̄ſtandi cōſtitutus, licet iudicialiter fuiſſet p̄-
nūtiatum eū teneri ad ſatildandū de restituēdo bona.

Institutus in usufructu omnium bonorum, uel reli-
ctus dominus, & usufructuarius omnium bonorum, alio
post illius mortem herede uniuersaliter instituto, nō
tenetur cauere de vendendo arbitrio boni viri.

In lucro dotis ex dispositione statuti marito debi-
to non computatur legatum usufructus bonorum ip-
si ab uxore factum.

CONSILIVM XII.

VM literis excellentissimorū doctōrū do.
Hieronymi Ruginci, & do. Venerij Carti
amborū Rauēnatenſiū arbitrorū ſup liti-
bus, & differentijs vertētibus inter domi-
nū Laurētiū quodā Frāciſci de Groſſis he-
redē uniuersalē dñae Magdalene de Lunardis ex una,
& inter dñm Hieronymū filiū, & heredē quondā exi-
mij doctōris do. Andreae de Peregrinis ex parte altera
aſſumptorū, cū ptāte eligēdi tertiū in caſu diſcordiae,
mihi ſignificatū fuerit, ipſos ſup aliquibus dubijs, in
quibus inter ſe diſſentire dicūtur, in me, vt tertiū con-
ſenſiſſe, & p̄pea ambo me requiſiuerint, vt mea ſnā,
put iuris eſſe videbitur, dictas difficultates determina-
re deberē. idcirco uſis, & prius diligenter confidera-
tis oībus in proceſſu vtriuſq; partis deductis, & præci-

puē partiū allegationibus, p̄termiſſis ſuperſſis, &
cluſiue procedēdo, breuiter quoad primū dubiū co-
cludo, qđ dimidiē omnīū bonorum mobilium, &
mobiliū, de quibus expreſſa habetur mentio in
ſtrumento dotali celebrato de anno 1529. & ſibi
prima menſis Septembris, etiam comprehendēdo
triginta tornaturas terrae redemptas, & reacquiſi-
dictum domini Andreae nomine dominae Magda-
nae vxoris pro ducatis trecentis ex proprijs pecunijs
ſuis dominae Andreae, absq; onere aliquo aris alij
& præcipuē dictorum ducatorum trecentorum
debetur præſato domino Hieronymo heredi do-
dreae pro parte dotis, quā ex forma ſtatutorum Ra-
nae maritus lucrari debet uxore præmoriēte, quo
ſonus ſoluēdi totū aēs alienū, excepta funeris, &
mitatis impenſa, quae etiam reſpicit lucrū, qđ ma-
debetur, ſpectat ad heredes vxoris, & nō ad maritū
vt in l. licet. cū ibi not. p. glo. C. de iure dotium, iur.
l. quod in vxorē. cū glo. vbi Alexan. & alij. C. de ne-
geſt. cū alijs ibi allegatis: hoc n. lucrum, quod ma-
to acquiritur, in recompenſationem onerū matrimo-
nij dicitur deberi, vt per gl. ſi in l. ſi donaturus. in
ff. de cōdict. ob cauſ. & per laſ. in l. non tantum. C.
leg. & non dicitur eſſe quid hereditariū, ſed potius
iuris diſpoſitione ad maritū ſingulari titulo, & ma-
monij cauſa cenſetur puenire, vt eſt textus in l. cū
in §. hoc amplius. in fin. verbis, cum ſimilibus ſibi
gatis. ff. de dote præleg. & argumēto l. qui liberi
hac verba. ff. de vulga. & pupilla. p. Alex. in conſil.
in 2. volu. col. 2. Ergo aēs alienū mulieris, quod de-
re ad heredes uniuersales pertinet. vt in l. pro harre-
tarijs. cū ſequen. & l. fin. C. de harre. actio. & l. aris
ni. C. de donatio. cū ſimilib. nō poteſt hoc lucrum
tis minuire, ut in d. l. licet. cum alijs infra allegatis.
¶ Quod autē lucrum prædictum, & ſic dimidia dotis
quā præſatus dominus Andreas lucratus fuit, dote
debeat ex omnibus, & uniuersis bonis, quae tempo-
ſtrumēti dotalis dominae Magdalene habebat, &
ſequenter etiam ex illis triginta tornaturis terrae,
quibus ſupra, demonſtratur: nam quāuis tempore
tracti matrimonij, quo tēpore ſimpliciter omnia
na mobilia, & immobilia fuerunt per dominā Ma-
dalenā ipſi do. Andreae in dotē tradita, nō potuerit
dici etiam dicta tornaturae triginta dotis nomine
dici, propterea quia illae erāt alienae, & non in do-
nio ipſius vxoris, item quāuis ius franchandi, &
dimendi illas nō potuerit dici dote comprehenditū,
quoniam eū fuerint tempore contracti matrimo-
data ſimpliciter in dotem bona mobilia, & immo-
bia, vt habetur in inſtrumēto dotali, non dicuntur
prehensa iura, & actiones, ſi quia non ueniunt appo-
latione bonorum mobiliū, & immobiliū, ut in l. a-
uo pio. §. in venditione. & ibi doctores cōmuni-
de re iudica. per quod limitatur id, quod habetur in
bonorum. ff. de uerborū ſignifica. l. nam quod, in
ad trebell. & per Bartolum in l. quintus. §. argenteo
de aur. & argen. lega. quoniam illud procedit, quādo
bonis omnib. ſimpliciter eſſet mērio facta: & an
& actiones accedant bonis mobiliū, uel immobiliū
hoc eſt aliud dubium, de quo habetur per Abb. in
nulli. de rebus eccle. non alienan. ac per Alex. &
in d. §. in venditione. cum ſimilibus. tamen tempore
quo dictū inſtrū dotalē inter ipſos piuges factū fuit
vltra bona mobilia, & immobilia i dotē fuerūt aſſi-
ta et iura oīa, & actiones, & ſpecialiter duae poſſeſ-
nes, in qbus tāquā ſub quadā rerū uniuersitate
triginta tornaturae poſtea redēptae, & reacquiſitae
p̄nēnt. arg. corū quae uoluit. Bar. in l. ſi ita. ff. de
& argēto legato. & in l. 1. ff. de rebus dubijs. & p̄
cū inſtrumētū dotalē cōſectū fuit nō, ſolum ad
ctum